

En les teves mans m'abandono

Per GloriaA el dj., 21/03/2019 - 00:00

En les teves mans, oh Déu, m'abandono,
modela aquesta argila,
com fa amb el fang el terrisser.
Dona-li forma, i després, si així ho vols fes-la trossos.
Mana, ordena què vols que faci?
Que vols que jo no faci?.
Elogiat i humiliat, perseguit,
incompès i calumniat,
consolat, dolorit, inútil per a tot,
només em queda dir a exemple de la teva mare:
"Faci's en mi segons la teva Paraula".
Dona'm l'amor per excel·lència,
l'amor de la creu;
no una creu heroica que pogués satisfer
el meu amor propi;
sinó aquelles creus humils i vulgars
que porto amb repugnància,
la que trobo cada dia en la contradicció,
en l'oblit, el fracàs, en els falsos
judicis, en la indiferència,
en el rebuig i el menyspreu dels altres,
en el malestar i en la malaltia,
en les limitacions i en l'aridesa,
en el silenci del cor.
Només llavors Tu sabràs que t'estimo,
encara que jo mateix no ho sàpiga,
però això basta.
Amén

Autoria desconeguda
